

Nro. 49.

A' FELS. R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Költ Bétsben, Pénteken Décembernek 17-ik napján
1802-ik esztendőben.*

B é t s.

Melley veszedelmes dolog legyen az éjjeli lámpás, vagy gyertya mellett ágyba való olvasás, következő szomorú példa taníttya. Egy ide való 70 esztendő felé járó igen kegyes életű Lengyel Gróf, tegnap előtt este 9 és 10 óra közt ágyába le feküdvén, szokása tzerént éjjeli lámpáját, és azon alkotmányt is, mellyben jókor reggel, spirituson magának kávéfőzni szokott, a' nyoszolyája mellett lévő asztalkára inassa által le tette, azután könyvet vévén a' kezébe, egy két fertály óráig olvasgatott; de szerentsétlenségére az olvasáson el szunnyadt, az asztalkán lévő lámpát álmosan fel fordította,

C c c

melly a' spiritust magában tartó üveget el törte, a' spiritust meg gyújtotta, mellyből támadt tűz mind az asztalkáját és az ágyát, mind magát elevenen meg égette, senki jelen nem lévén a' ki segítségére ment volna.

Egy Cremsi születésű ide való szolgáló leány, egy ide való uraság házában hat esztendőig szakátsnéskodván, három vagy négy száz forintot gyűjtött magának, mellyet nem régiben szülei-nek viinni akarván, egy *Taubendorf* nevezetű faluban, a' vendégfogadóba éjszakára bé szállott, holott jó esmeretségbe, sőt néminémű atyafiságban lévén a' Vendégfogadóssal és feleségével, este vatsora felett, gyűjtött pénzével előtök ditsekedett. A' Vendégfogadósneban a' pénznek szereime fel gerjedvén, hogy a' hozzájok bé szállott személyt meg ölje, 's pénzét magáévá tegye, magában el tökéletette. Melly gonosz szándékának könnyebben leendő eszközlése végett, tulajdon hajadon leányának az ágyát, a' ki ő vele egy szobában szokott hálai, a' vendég személynek rendelni, leányának pedig egy kamaraba vettetett ágyat. A' két hajadon, este sokáig beszélgetvén egymással, végre mondja a' vendég leány a' vendégfogadós leányának: Náni: én Bétsben hideg szobában szoktam hálai, itt is úgy akarnék, fekügy te le szokott nyoszolyádba, én el hállok a' hideg kamarában. Ugy is lett a' dolog, mellyről a' vendégfogadósne semmit sem tudván, éjfél után fel költ egy jó serpenyő fagygyatt olvasztott, 's azt forróan az idegen leány helyett tulajdon leánya torkába öntötte, 's akkor vette magát észre, mikor már a' sok keserves kinok közt a' leánya e' világból ki végződött. — Erre larmát ütvén a' vendégfogadósne, maga gonosz tselekedetét önként meg vallotta, 's el fogatott; a' vendég leány pedig észre vévén, hogy rossz helyen járt, onnan még viradta előtt tovább ment.

Felséges Urunk, Bars vármegyei Al-Vice-

ispány T. tes *Boronkay István* urat, ösi törökös nemességére, és ugyan azon Vármegyében tett hofszas szolgálatjára, nevezetesen pedig a' kétrendbéli Insurrekctziók alkalmatosságával ki mutatott buzgó hazafiságára való tekintetből, *Aulae Regiae Familiaris* rangal méltóztatott kegyelmesen megtisztelni.

Nagy Britannia.

London, *Nov. 26 = dik napján.* *Doverből* 24: dikben irták, hogy a' tájon nagy szerentsétlenség történt legyen. *Vreide* nevű Hollandus hajó a' mellyen 472 emberek ültek, el süllyedett, és csak 18 = an menekedhetek ki. Azok között a' kik oda velttek, már 2 százat vetett ki rész szerént a' teager a' partra, rész szerént haláztak ki a' habok között.

Jól meg kell jegyezni (igy szól a' Londoni tudósító) hogy Angliába már majd hírét sem halják a' gyermekhimlőnek, úgy ki irtódott a' tehénhimlő átal. Kevés esztendők alatt újság fog e' szerént Angliában lenni az emberi nemzetnek ez a' veszedelmes oltora.

Azok az emberek Londonban, a' kik csak kevés hetek előtt is sokba mertek fogadni, hogy a' hadakozás nem soká ismét ki fogna ütni, megsalatkozván reménségekben, már most abba kezdtek fogadni, hogy *Pitt*, a' jövő Mártziusig ismét Ministerré fogna lenni; a' melly az új ellenségeskedéseknek tsalhatatlan jele fogna lenni. —

Most már, a' miolta a' Parlamentom üléseit a' Király kinyitotta, az abban tartódó külömbkülömb beszédek foglalták el az Anglus nemzet, sőt mondhatai, hogy a' Frantzia és más pallérozott nemzetek figyelmetességét, annyival is inkább, hogy a' Parlamentom tagjai között 240 ujjak találattván, még nem tudhatni, hogy a' két egymás

ellen vetélkedni szokott pártok között, a' Minis-
terek részén lévők lesznek e', vagy pedig az Op-
positio részén lévők erősebbek.

Lord *Nelson* is egy a' Felső Házban azok köz-
zül, a' ki magát fontos beszédjei által most kezdi
a' közönséggel esmértetni. Méltó tehát, hogy be-
szédjéből még többetskét közöljünk Olvasóink-
kal: — „

„*O, úgymond*; hízkelkedik magának azzal, hogy
a' nemes Lordok között egy sem találhatik olyan,
a' ki meg győződve ne vólna a' felől, hogy a'
Nagy Britanniai Országlóizék azzal a' jussal bir-
jon a' mai napon, hogy arról, a' mi szivén sek-
szik, egész hathatossággal és leg kisebb kétzín-
ség nélkül, beszélhet. Tulajdon tapasztalásaink
tanítottak meg bennünket arra, hogy — ha ma-
gunkat meg akarjuk győzni a' felől, hogy önnön
védelmünkre és arra, hogy magunkat büntetet-
lenül bocszszantatni ne engedjük, elég erősek, elég
bátrak, és elég buzgók légyünk — nekünk tsak
a' minket fenyegető veszedelemmel, és tulajdon el-
lenfégeinkkel, kell bátorsággal szembe nézni. Nem
illik hozzánk az, hogy le bocszszantott hangon be-
szélljünk azokkal, sem hogy törvényeket enged-
jünk magunk eléibe szabattatni, azoktól, a' kik-
nek mi oly sokszor, és oly szerentsésen ellentál-
lottunk. Az a' rend kívül való erőlködés, a'
mellyel Frantzia ország a' maga véghetetlen nagy-
ra való vágyásának kielégítésére törekedik, egy
nemes Lordot is meg nem rettenthet. El oszlik
az a' tüzes gőz, a' nélkül, hogy erőszakkal üt-
ne ki. El gyengül a' terjeszkedés közben. Azon-
ban nekünk szünés nélkül vigyaznunk kell: nem
kell a' Státus kormányát tsak egy szempillantatig
is le tenni kezünkből: az erőt az értelemmel egy-
gyesitenünk kell, hogy a' szélvezeket vagy
meg előzhessük, vagy azokon erőt vehessünk.

Marquis *Abercorn* minden igyekezettel ar-
ra kívánta fordítani a' Lordok figyelmetességit,

hogy melly rend kívül való szemefféggel kellene nékiek azon környülállások között lenni, a' mellyekben most van a' Nagy Britanniai birodalom. — „A' mi egész nemzeti valóságunk, ditsőffégünk, egész Európa előtt való hitelünk, és mindenek felett a' mi jövőendő béli egész bátorságunk, egyedül az eö Felsége Országglószékének hathatós magaviséletétől, függenek, &c.

Eö adta továbbá ezen nemes Lord, Nagy Britannia' nagyra vágyó, természet szerént való, eltökélt, és eleitől fogva való ellenségének rend kívül való nevekedsit, és azon veszedelmeket, a' mellyek az ö itélete szerént az ö házáját oly feltétel alatt fenyegetik, ha t. i. ök a' magok vetélkedő társaiknak lépéseikre szünés nélkül nem figyelmeznék, 's ha a' reájok döntendő veszélyeknek elhárításokra, a' leg közelebb való, leg hathatósabb és leg illendőbb eszközöket nem főgják elő venni! —

„Én, *úgymond Aberncorn*, akár kik légyenek Ministereink, mindenben pártjokat akarom fogni, tsak hogy mind azokat a' hathatos eszközöket vegyék elő, a' mellyeket az idők és veszélyek elő venni parantsolnak: mellyhezképpent jelentem is, hogy én el mulasztani gondolnám, mint Nagy Britanniai Lord tartozó kötelességemet, ha a' félig meddig való eszközöket, a' mellyek a' félelmen fundálódnának, 's a' mellyek tsak paláttoló szerek vólnának, és valóságos engedelmességnek neveztetetnének, helybe hagyomány. Az ilyen eszközök soha nem a' bölts politika' szüleményei: az ilyeneknek szerzői megvetést és közönséges lenevettetést érdemelnének. A' múlt esztendei Parlamentomi üléseinkben vóltak, a' kik azt hántorgatták, hogy bizonyos időszakafz alatt tellyefféggel minden Szövetségeseinktől elhagyattatva lettünk vólna: én úgy itélek, hogy a' haború alatt nekünk ez az időszakafz vólt leg szerentsésebb, Azonban, ha szerentsétlenségre a'

hadakozás valami képpen tsakugyan elkerülhetlenné találma lenni, meg fogjuk látni, hogy nekünk hatalmasabb Szövetségesünk lesz, mint a' milyent Frantzia Ország magának reméllhet.

Gróf *Carlisle* éppen olyan értelemben mondotta lenni magát, mint *Aberncorn* Eszibe juttatta a' Lordoknak, hogy mit beszélt volt ő a' megbékélés' alkalmatosságával, az az, hogy a' Ministerek hibások, nem látók, és a' rájuk bízott fontos dolognak végre hajtására nem alkalmasok lettek volna. — Én, *úgymond Carlisle*, nem személyes elenségeskedésből beszéllek ellenek; vannak a' mi kormányunk mellett olyan emberek, kiknek személyekhez én meg különböztetett tisztelettel viseltetem: hanem az az érzékenység, a' mellyel én hazámhoz viseltetni tartozom, semmi manános és személyes tekintetet nem esmér. — Végezetre feljebb emelték Ministereink a' magok beszédjek' hangját: és ez egy olyan változás, a' mellyért én örvendek, 's a' Parlamentomnak szerentsét kívárok. Igen távol lévén attól, hogy ezen illő és bátor hangon való beszédet helybe ne hagyjam: tsak azt sajnálom, hogy Ministereink miért halasztották ezt ily sokáig, és hogy Frantzia ország' fenn héjjazó magaviseletének miért voltak ily sokáig lágy meleg vagy leg alabb halgató szemlélői? Miért akarták ily sokáig megfojtani vagy elnyomni a' mi nemzeti bosszankodásunk' tüzeit? Miért adtak a' közönséges vélekedésnek ellenkező útat? Mire való volt az a' felelem és lebotsátkozás akkór, mikor származásban volt a' roszsz; 's mire most a' bátorság, fenyegetőzés, midőn meg van a' roszsz? Én szórol szóra egész szívem szerént helybe hagyom a' Király' beszédére való megköszönő választ: de azt mondom, hogy nem meszse van az idő pont, hogy meg kell vizsgálunk Ministereinknek magokviseltjeiket.

Hertzeg *Norfolk* így szóllott: — „Nem lehet

tek egy értelemben azon néhány Lordokkal, a' kik előttem beszéltek. Én nem mondhatom azt, mint ők, hogy, ha Frantzia ország a' maga kötésit egy valamelyik Szárazon való Hata'smasság iránt, meg töri, azért nekünk a' nemzetet azonnal a' hadakozás rettenetes inségeibe keljen e' meritenünk? A' mi azt a' szélesen kiterjedő és lármás özfze esüvést illeti, a' melly néhány napoktól fogva el hírleltetett, és a' mellyre némely szavak izélozni láttatnak: merek hizekedni magamnak, hogy abban vagy tellyestéggel semmi nintsen, vagy leg alább nem oly rettenetes, mint gondóltatik; azonban, ha fel tesztük is, hogy van benne valami, hogy lett volna valamely gyilkos izélozás, vagy a' katonáságnak és munkásoknak eltsábitatásokra intézetett projektom, ö ömmel jelentem, hogy én reméllem ezen esetben, hogy a' Kormányzék vigyáz, és semmi hathatós eszközet el nem múlaszt, mellyeket ezen környül állások meg kíváshatnak, és hogy végezetre a' törvénynek, telyes erőt és folyamatot enged.

* * *

Oberstér *Despard*ról és az ő el fogattatott főbb társairól ezeket olvastuk a' Londoni levelekben. — *Despard* Irlándiai születésű ember; Napnyugoti Indiában sokáig katonáskodott. A' *Correspondens Társaságnak* tagja lévén, még ennek előzlattatodása után is oly zenebonáson viselte magát, hogy az Orzáglószék ötet elfogatni, és 2 elztendeig fogva tartani kéntelenítettett, mind addig, míg az úgy nevezett *Habeas Corpus* Akta, a' melly a' Frantzia hadakozásnak ideje alatt néhány elztendőig felfüggesztette volt, a' maga folyamatját ismét vizsza kapván, ennek ereje szereznt *Despard* is vizsza kapta szabadságát. — *Pendle Károly*, egygyik leg nevezetesebb ke-

nyerespajtással Despardnak. Előbb tsizmadia volt, hanem azután tsizmadialegénységre gráditsóltattott le. A' Correspondens Társaság virágzásának ideje alatt, ebben ő is nevezetes tag, és a' hires *Binnsnek*, a' Társaság' Titoknokjának jó barátja volt, kivel a' tömletzet is egygyütt szenvedte két esztendeig. Szabadon való botsáttatása után ő is szüntelen dolgozott a' zürzavarok gerjesztésén. A' Titkos Státus Tanács által eleibe terjesztett kérdések fontosságából, hogy t. i: egygyet-értésben volt e' a' *Windsori* katonasággal? és hogy vóltanak e' sok politikus barátjai? azt lehet ki hozni, hogy ő, egy igen veszedelmes tagja vólt légyen az öszsze esküvésnek. — *Broughton*, átsmester ember, Titoknokja vólt az öszsze esküdtek társaságának. — Csak ezen két tagoknak alatsóny sorfokból eléggé meg lehet itélni, hogy az egész társaság mely fontos lehetett. — Már ötvenre telt az elfogattattak száma; egy földözó varga is van közöttök. Leg többen vannak katonák. — Még a' *Yorki* Hertzeg is jelen vólt a' Titkos Státus Tanácsban az elfogattattak kikérdezettödésekkór.

Frantzia Respublika.

Párisból December 5-ik napján. — A' *Móniteurben* szórol szóra mind ki jöttek azok az éles, és a' Frantzia Kormányshéket is nem kevésbé érdeklő beszédek, a' mellyeket a' Parlamentom nevezetesebb tagjainak beszédjeik között az Anglus levelek kihírdetni méltóknak tartottak. Fontosan ki botsátkozott a' Felső Házban nevezetesen *Ex-minister Lord Grenville.* — „

„Ezen új Parlamentom, *úgymond*, a' világon lehető legkritikusabb szempillantásban gyülekezett öszsze, és a' veszély, Ministereinknek halgatások által még nagyobbítottak. Ohajtanám, hogy magyaráznák meg nekem ezt az állapotot, a' melly-

ben most van a' világ, és azon környülállásokat, a' mellyek őket arra határozták, hogy a' mai napon, az eddig való lebotsátkozás és félelem helyett, hathatósabb hangon beszélljenek: különben lehetetlen általlátni, hogy mi okozhatta ezt a' felettébb nagy változást. Nékiek vagy ismét fel kell ezen fennhangal hagyni, vagy ismét hadi szerentse próbálásra vezetnek bennünket, egy olyan idő pontban, midőn meg folytatva vagyunk az annak folytatására kívántató eszközöktől. Mire való vólt az eddig való lebotsátkozás? mire való ismét ma ez a' fennhéjzás? Ez az, a' mit én nem értek. —

„Az eő Felsége hozzánk intézett beszédének három fő szakaszai vannak, a' mellyet én mind igen magasztalok: de kivált az első szakaszt, mivel az a' mostani Ministereknek igen egyenes meg vizsgálásokat foglalja magában. Nintsen semmi igazabb, minthogy Ministereink' első és fő kötelességek szorgalmasan figyelmezní hazánknak az idegen Hatalmasságokkal való özfzeköttetésére: de nem kevesebbé igaz, hogy Ministereink nem vóltak olyan figyelmetesek, mint kötelességek hozta vólna magával, példának okáért és nevezetesen azon tárgyra nézve, melly az eő Felsége beszédének második szakaszát teszi, hogy t. i. eő Felsége a' száraz Európai nemzeteknek fekvéseket és erejeket illethető változásokat, lágy melegséggel nem szemlélhetné. Senki nintsen, a' ki önként meg nem vallaná, hogy az Európai nemzeteknek hatalmaikra nézve, nagy változások estek legyen. — (Folytatása következik.)

Konzúl *Cambaceres* Nov. 28-ik napján nagy asztalt adott a' Párisban lévő Anglus Követ Lord *Whithworth* tiszteletére — 30- dikban pedig külső Minister *Talleyrand* vendégelte meg ugyantsak ötöt 40 személyre terített asztalnál.

Az Északi Departamentumokba tsak majd Januáriusban fog el utazni az Első Konzúl.

A' Konzuláris palota Kormányozója Gen. *Düroc*, a' ki eleitől fogva az Első Konzul egygyik leg kedvesebb emberének tartatott lenni, a' Berlini Udvarhoz rendeltetett Követnek.

Arról a' szegény levegő ég beli hajósról, Oliváriról, a' ki Orleans városa mellett, le eső tsil-lag módra le repült a' levegőből, azt írják, hogy azon kosárban, a' mellyet a' golyóbis alá kötözött volt és a' mellyben ült, egy vas serpenyőben (edényben) eleven szenet, papiroffat, és egyéb e' féle szereket vitt volt fel, olyan tzél-lal, hogy ha kívántatna, az evezés közben füstöt gerjeszthessen, 's azt a' golyobisba botsássa, hogy mind addig fel puffadva tarthassa, míg le nem akar botsátkozni. Kétség kívül ezen serpenyőben lévő eleven széntől igyuladott meg a' kosár, 's úgy esett le belőlle a' gyáva hajós mester. A' kosártól el vált levegő golyobist még máig sem tudják hova lett.

Hét leg erősebb és vállogatottabb emberekből álló Frantzia Batalionok vettek újontan parantsolatot, hogy a' *Touloni* kikötő kelyben üljenek hajókra, és evezzenek el onnét. Hová küldik őket, bizonyosan nem tudhatni. Némelyek *St. Domingó* szigetére gondolják ezeket is tzélozni; hanem, az Anglusok egyébtől és kétség kívül attól tartanak, hogy talám alattomban ismét Egyiptom felé volna ezen Batálionokkal a' tzélozás, mint hogy Malta és G. braltár mellől szünes nélkül szemlélgetik, hogy milyen formájú mozdulásokat tegyenek a' *Touloni* kikötőhelyben lévő Frantzia hajók.

Helvétziai Respublika.

Berndból, Nov. 30-dik napján. Az itt lévő Frantzia fő vezér Gen. *Ney* olyan útasitást vett Párisból a' Hadi Ministertől, hogy a' Helvétus polgároktól el szedett fegyvereket mind *Lausan:*

nába küldje, a' hol azokra a' Frantzia zsóldon lévő Helvétus Batalionoknak egygyike viseljen gondot. — Mely szívszakasztó bánatot okozzon mind ezeknek szemlélése a' szegény Helvétusoknak, könnyen képzelheti, a' ki ezen országot es-méri.

A' Helvétziai szélekről, December 2-ik napján — A' Páris felé elútazott Helvétus Deputatusok száma már valami 60-ból áll. A' Frantzia Országglószék olyan tzéllal hívatott Helvetziának minden féle részben lévő és külömbkülömbféle hajlandóságu lakosai között feles számu Deputatusokat Párisba, hogy az ő gondolkodásaik módját, és külömbkülömo syttemákhoz való hajlandóságokat, a' mennyiben lehet öszsze olvaszthassa.

Német Ország.

Regensburgból, Dec. 5-dikén. A' pótolás' dolgának el intézésére kirendeltetve lévő Dietális Deputatziónak 32-dik ülésében, rövid szókkal ezek fordultak elő:

A' Director jelentette, hogy a' közbenjáró Hatalmasságok' Ministerjeiktől egy jelentés érkezett hozzá, mellyben ezek a' Deputatziónak már egészszes rendbeszedett munkájával való megelekedéseket jelentik; egyzersmind azt is, hírül adni kívánván, hogy a' Frantzia Minister a' pótolás plánumának 47 első Tzikkelyeit, *Frantzia nyelven* azért adta legyen által, hogy az árkhivumban mint *original*, úgy tartódjának fenn: a' következő 42 Tzikkelyek ellenben, mint *originál Német nyelven*, mint ezeket a' Deputatzió el készítette. — Ehez képpett meg határozott, hogy a' 47 első Tzikkelyeknek Frantzia fordítások fel olvaszasson, hogy lehessen meg itélni az eredeti Némettel való megegyezését.

Az után elő fordult, hogy a' jövendőbéli Fő Kantzellarius számára határozottatott egy millió

esztendőnként való jövedelemnek, még 350 ezer Forint hízja volna: melyre nézve ennek kipótolásáért mindenkinek előtte gondolkodni szükség volna.

A' Frantzia és Orosz Ministerek azt is közölték a' Direktor' által a' Deputátzióval, „hogy a' formában vett végezesek, a' károk kipótolását úgy határozzák meg, hogy azokon változás nem tevődik, 's Német Ország tsendességét megerősítik, és minden bizonytalanságoknak véget vetnek. A' mi a' Toskánai Nagy Hertzeg kielégíttetését illeti, az olyan egygyezésnek a' tárgya, melly Párisban folytatódik, és a' mellynek nintsen semmi befolyása a' Regensburgban teendő rendelkezésekre nézve. A' formában vett végezeseket úgy kell hát tekinteni, mint egy tökéletes egészszet, melly még annak a' híjjával van, hogy nints meghatározva, honnan kerüljön ki a' Német Ország Fő Kantzellárius fizetésébe menő 350,000 forint. A' honnan nints az öszve szedett végezeseknek semmi híjja is, és azok az Imperium törvényévé változtathatnak haladék nélkül.“

Lübeck városa részéről. a' Deputátzió' tegnapi Gyűlésében a' terjesztődött elő, hogy Augsburgnak, melly a' megmaradó Imperialis városok között legelőször említődött a' Deputátzió végezeinek azokat illető tikkelyében, nem engedheti az elsőséget. A' felelet ezen jelentésre a' vólt, hogy nem a' vólt a' Deputátziónak a' tzielja, hogy az elsőséget. A' felelet ezen jelentésre a' vólt, hogy nem a' vólt a' Deputátziónak a' tzielja, hogy az elsőséget meghatározza az említett városok között. Valamellyiknek szükségesképpen legelől kellett említettetni.

A' Cseh Vál. Fejedelemség Követe ezeket terjesztette elő:

„A' Császár eő Felsége a' Dietalis Deputátziónak azon ditséretre méltó buzgóságát, mellyel

azokról gondoskodott, a' kik a' szekularizálás munkája által szenvedtek, megelégedéssel értette, és a' javasoltatott kielégítéseket egész szive szerént helyba hagyja. —

Továbbá kinyilatkoztatja, hogy eő Felsége a' pótolás munkájának mennél hamarább lehető tökéletességre való vitettetést igen ohajtja. — *Passaunak* állapotjáról is egész megnyugtató nyilatkoztatást tettetett eő Császári Felsége — melyhez képpelt már most az egész pótolás' munkájának elvégződése egyenesen csak a' közbenjáró Hatalmasságoknak és a' Deputatzióknak készségektől függésűdött fel. —

A' mi a' közbenjáró Hatalmasságok Követeiknek a' Toskánai Nagy Hertzeg' kára megfordítatását illető jegyzéseket, hogy t. i. a' Párisban folytatódván, a' pótolás munkájának vegrehajtódását nem késleltethetné: erről olyan jelentést tett a' Cseh Vál. Fejedelemség Követe, hogy a' Párisban lévő Cs. K. Követ az ezen munkára kívántató hatalommal fel ruháztatott volna, melyre nézve ennek végződését is nem soká várni lehet. Azonközben, ha valahogy a' Deputatzió munkája végződésének sietséges volta miatt, a' Párisban folyó alkudozásoknak végét várni nem lehetne, és a' Deputatzió munkájának e' nélkül kellene bé rekeresztődni: ezen esetben a' közönséges végfő plánumba egy oly *Clausulát* kellene szükséges képpen bé iktatni, a' melly szerént, ha a' Párisban folyó alkudozásoknak kimenetele által a' közönséges plánumon valamely változás esne, ezen változás még megesheték, és eő Felsége csak ezen *Clausulának* féltétele alatt léphetik a' közönséges plánumban való végfő megegyezésre. —

Utóljára azt is hozzá adta még az eő Cs. Felsége Követje ezen nyilatkoztatásokhoz, hogy, mivel ezen pótolás intézetei szerént ily sok Pápi Fejedelemségek mennek által az Augusztána hi-

ten lévő Rendék birtokába: jó lesz a' Vallásbéli eddig fenn állott *proporzió*nak megtartatása végett, a' Toskanai Nagy Herceget és a' Német Rend Mesterét Választó Fejedelmi méltóságra emelni. — Az ezen nyilatkoztatásra adandó feleleteiket más ülésre halasztották a' Deputatzió tagjai, a' mely végre a' Jegyzőkönyvnek nyitva való maradását kívánták.

A' Trieri Választó Fejedelmi Követ ezt adta fel, hogy eö Papi Fejedelemsége a' számára rendeltetett 100 ezer Forintokból álló jövedelemre nézve kéri a' Diétalis Deputatziótól, hogy rendeljen valamely bizonyos fundust ezen jövedelemnek, vagy pedig valamely más módon tegye bizonyossá eö Papi Fejedelemségét. — A' végzés ezen feladásra e' vólt, hogy az ilyen színű dolgoknak végső megfontoltatások, még most továbbra halasztódik.

Regensburg, Dec. 6-ikán. — „Nürnberg várossából ilyen tudósítás érkezett ide: Ezen város Magistrátussa egy hirdetést intézett a' lakosokhoz mellyben jelenti: hogy mivel Nürnberg egy azon 6 városok között, a' mellyek a' pótolás állapotjának elintézésére rendeltetett Deputatzió által szabár *Imperiális* városoknak meggyattattak: tehát már most eljött végezetre az az örvendetes idő, hogy Nürnberg is hozzákezdjen azon szerentsés sorsal való éléshez, a' mellyet ennyi szenvedései után megayert, és a' mely szerentsés sorsnak egyik fő pontja ez, hogy a' maga vidékén egész kerületében, országlói felsőséggel birhat, &c, mellyet a' Magistratus, mindeneknek tudtokra adván, azon jussaival való éléshez is, mellyekkel eddig nem birt; haladék nélkül hozzá kezd, &c.“

Regensburg, Dec. 8-ikán — A' tegnapi, u. m. 33-ik ülésben ezek vóltak a' Deputatzió nevezetesebb foglalatosságai:

A' Cseh Vál. Fejedelem részéről említettett,

hogy még fontos dolgok vólnának eligazítatlan. Ilyenek — a' jövendőbéli Német ország Fő Kantzelláriussának jövedelméből még hátra lévő 350 ezer Forintok, a' melly summáról már néhány versben emlekezet tétetett — a' Trieri Választó Fejedelem számára elztendőnként jární fogó penzióak fundulla — ilyenek továbbá a' *Baseli* és *Lüttichi* Pü pökök, a' kiknek halasztás nélkül, élelmekre kivántató jövedelmet kélletik rendelni. — Hanem mind ezek olyan tárgyak, a' mellyekről tétetendő végzés, mint tóldalék, azután is oda ragasztathana a' közönséges plánumhoz, minekutánna az, vég képpen meghatározatódik.

Török Birodalóm.

Könstántzindópolyból Nov. 15-ikén. — Az idegen Udvaroknak itt lévő Követjeik, nevezetesen az Anglus és Orosz Követ, gyakran Konferentzián vannak a' külső dolgokra ügyelő Török Ministernél, és az ő nyilatkoztatásaik felett külömbkülömb tanátskozások tartatnak a' Divánban. — Már nem titok az, hogy mostanában nem csak a' *Fekete* tengeren való szabad hajókázásról, hanem Szövetséges Kötésekről is szó van; de a' melly utolsó tárgyhoz a' Porta még eddig semmi hajlandóságot ki nem nyilatkoztattott.

Annyit azonban már ki eszközölt az Anglus Követ Lord *Elgin* a' Portánál, hogy az első Anglus kereskedő hajó Nov. 7-dikén Anglus zászlóval a' *Fekete* tengerre bé evezett, a' melly történet, mint nevezetes dolog, sok újfágonkapókat ide tsalt, annyival is inkább, hogy ez a' szerentséje még eddig egy idegen hajónak sem történhetett itt, noha több más idegen nemzet béli t. i. Frantzia, Spanyol, és Olasz hajók is állanak itt a' kikötőhelyben vasmatszákon.

Corral Spanyol Követet, az a' szerentsétlen-

ség érte itt ezen napokban, hogy létálás közben egy részeg Török meg támadta, és meg verte. A' Követ panaszára azt ígérte a' Császár, hogy leg szorossabb elégtételt fog adni néki, a' mint is hogy a' Törököt azonnal el fogatta, és tömlőzbe tétette.

Az Oláh Országi új Vajdának Herczeg Ipsilándinak 1000 zsatskó aranyot adott a' Császár, olyan rendelés mellett, hogy abból azokat az Oláhországi lakosokat, a' kik az utolsó zenebona alkalmatosságával meg károsítottak, segítse, és a' katonák hátra lévő zsólojokat fizesse ki.

Az Egyiptomból Konstantinápolyba érkezett leg újabb tudósítások szerint, Frantzia Oberster *Sebastiani*, egy Fregáttal 's meg egy más kisebb hadi hajóval, Alexandriához evezvén, mihelyett a' partra kiszállott, egyenesen az Alexandriában lévő Anglus Generális *Stuart* látogatására ment, és jelentette, hogy ő az Első Konzultól küldetett legyen hozzá, annak meg tudkozására, hogy az Anglus seregek Egyiptomot mi okon nem hagyták volna még eddig oda, holott az Amiensi Kötésben meg határozottatott időpont már rég el tölt volna? Generál *Stuart* azt felelte, hogy ő ugyan az Udvarok politikájokba magát nem avatja, azonban ígéri, hogy az Anglus seregekkel azonnal el fog Egyiptomból evezni, mihelyett a' felől az Anglus Udvartól rendelést veszen. Ezen felelettel egy Kurirt küldött el *Sebastiani* Frantzia országba: maga pedig *Cairóba* utazott el; úgy hallatik, hogy a' Török tenger partokat mindenütt meg látogatni izándekeznek. —

A mai újság mellett küldjük az Egyiptom Historiájának Aa. árkuját Erd. Olvasóinknak.